

[Alfred Jensen.]

at denne del af befolkningen har en langt, langt mindre skatteevne i år, end den havde i fjor, og jeg har vel lov til at sige, at den forringelse, der dér har fundet sted, ikke bliver bragt ud af verden i dette år. Priserne har i hvert fald, siden januarpristallet blev beregnet, fortsat deres march imod tinderne.

De forslag, som vi antagelig får forelagt i næste uge, ved jeg ikke hvad indeholder, men jeg har forstået, at der også i forbindelse med dem er tale om at iværksætte foranstaltninger, der skulle forhindre prisernes stigning. Jeg tvivler på, at man når til sådanne foranstaltninger, at lønningerne vil være i stand til at indhente det forspring, som pristigningerne har fået. Jeg vil tro, at vi må regne med i det kommende år, at priserne stadigvæk vil distancere lønningerne, på samme måde som det er sket i 1950. Det vil sige, at det skattelovsforslag, der ligger her, egentlig indeholder uhyre skatteforhøjelser for den arbejdende befolkning. Men det forstod jeg på det ærede medlem hr. Poul Møller også er tanken. Den del af befolkningen skal ned med nakken, den må sandelig ikke få så mange penge, at den kan få det samme forbrug, som den havde i 1950, det vil forstyrre den økonomiske politik her i Danmark.

Jeg tror, man skal gøre sig klart, at den prisudvikling, og jeg kan også godt sige den indtægtsstigning, der har fundet sted i 1950, har virket meget forskelligt. Det er en kendsgerning, at den arbejdende del af befolkningen er blevet dårligere stillet, men de, der har levet af andre menneskers arbejde, de, der har levet af handel, har forøget deres indtægter, har været i stand til ikke alene at holde sig skadesløse, men har indkasseret større gevinster end nogensinde tidligere.

Man kan se det på de regnskaber, der offentliggøres af aktieselskaber i denne tid. Det grelleste, jeg har set, er Burmeister & Wain, der møder med en forøgelse på over 6 millioner i overskud sammenlignet med resultatet af 1949. Det er jo en langt, langt større indtægtsforøgelse end den, de arbejdende befolkningsgrupper kan møde med. Det vil altså sige, at hvis man virkelig vil begrænse forbruget, er det her, man må sætte ind. Jeg så også i går et par regnskaber, som måske ikke viser slet så stort overskud, men som dog også viser ganske gode stigninger. Th. Sabroe i Aarhus møder med en stigning på ca. 20 pct. sammenlignet med 1949 og De Forenede Jernstøberier med en stigning på 12—13 pct. Det er penge, som det arbejdende folk har måttet betale, penge, som under denne samfundstilstand

flyder ind i lommerne på en lille klike medborgere, der for hovedpartens vedkommende ikke bidrager synderligt til dette samfunds produktionsresultat.

Derfor må man gøre sig klart, at tiden er inde til at ændre denne skattelovgivning. Jeg har tidligere fremsat krav herom og antydet, hvilke veje man kunne gå for at gennemføre en lempelse. Nu sagde det ærede medlem hr. Poul Møller, at man i det sidste par år havde gennemført lempelser, som hovedsagelig kom de små skatteydere tilgode. Ja, hvis man holder sig strengt til den lov, vi behandler her, kan det ærede medlem have ret, men man må også tage i betragtning, at samtidig med at man ændrede disse satser, ændredes også fradragene ved den mellemkommunale beskatning, og så var det velhaverne, der fik de store lettelser, mens de andre, de, der virkelig trængte til skattelettelser, kun fik meget ringe lettelser. Jeg har gang på gang talt for, at man reviderede skattelovgivningen på en sådan måde, at den jævne mand her i Danmark ikke kom til at betale flere øre i skat af fortjent krone, end han gjorde før krigen.

Jeg har med en vis interesse konstateret, at man på en række områder har forsøgt at afbøde de uligheder, som findes i lovgivningen, og som kommer frem, når prisstigningerne slår igennem. Jeg noterede med en vis tilfredshed, hvorledes vi forleden dag ved eneste behandling godkendte en yderligere forhøjelse af de skattefrie fradrag for ejendomsskatterne. Det er en foranstaltning, hvis gennemførelse jeg ikke har noget imod, men som jo bortset fra, at enkelte arbejdsmænd, tjenestemænd og funktionærer får fordel af den, hovedsagelig kommer de besiddende i Danmark tilgode.

I fjor, da vi behandlede denne udskrivningslov, forhøjede vi det skattefrie beløb for formueskatten fra 10 000 til 20 000 kr. Jeg kan nævne en række andre — lad mig sige ajourføringer af lovgivningens tal, ajourføringer, som jeg ikke har noget imod, men når man gennemfører sådanne ajourføringer for dem, der er relativt godt stillet, må man også gennemføre dem for andre skatteydere, og her har man været i allerhøjeste grad uvillig. Jeg overser ikke, at man har forhøjet børnefradragets beløb, jeg overser heller ikke, at forsørgerfradraget er blevet forhøjet med 200 kr., men det bortforklarer ikke, at man ikke er nået frem til den ajourføring af forsikrings- og forsørgerfradraget, som man burde nå frem til. Det er givet, at når man gennemfører ajourføringer på andre områder — og det er jo det, vi har bestilt i vinter —, har man også pligt til